

118. Корѣнете или китюците земледѣлецъ обыкновенно изжъртва съ просто сръдство т. е. съ колъ или съ ричагъ като пресича предварително дебѣлите корѣне, които свѣзватъ китюците съ земята. З. 266.

2) сдерну, сорву, сдергиваю, срываю: Че си съ перниченъ топузъ хвърли Димиръ капія удари; Не си капія искърти, Най ъ изместиѣ. Ч. 312. На лѣсѣ-тѣ натрупахъ двѣ дебелы вѣжя и всѣкы желѣзины що можахъ да искъртиѣ. Р. С. 28. Дървени врата с' ключове тяжкы Надъ насъ затворены отъ вѣтъ бѣхѣ! Силно отъ вѣтрѣ ъ подлостих-мы С' грѣмно прашенье ся искъртихѣ! Гн. 43.

Искърѣшѣ *гл. св.* **Искърѣшвамъ** *гл. дл.* изломаю, ломаю: Остри сабѣи си 'и искърши'е, А юнаци не сѣ загуби'е. М. 102. И му велеше 'уба'а Яна: „Кротко ми играй, ой Бугарину! Ке ми изжършишъ деветъ пѣрстени, Деветъ пѣрстени на десна рѣка. М. 150. Искърши'е кѣрсти и икони, Завали'е еденъ силенъ оганъ. М. 222. Скарале сѣ, степале сѣ Двайца брака братучедн... Рѣце-те си ги содраха, Нодзе-те си искършиха. М. 391. „Али гледашъ жалта боздогана, Ти искършвамъ твои стари коски!“ М. 146.

Искупѣ *гл. св.* **Искупѣвамъ** *гл. дл.* оскоплю, оскопляю. **Искупенъ** *пр.* оскотенный, скопецъ. Цанковъ.

Искупѣ *гл. св.* **Искупѣвамъ** *гл. дл.* 1) выкуплю, выкупаю: „Дай девере дуката, да искупинъ снаха-та“.— „Не е вредна дуката, колку що е снаха-та; Да бы ималъ деверъ парица, искупилъ бы снашица. Ч. 95. 2) искуплю, искупаю: Жалость-та ся искупува со слѣзи. (Горе искупуается слезами). Р. 54.

Искүсенъ *пр.* искусный. **Искүсено** *нар.* искусно.

Искусенъ *причастіе отъ гл. св.* искусъ подходящій, приспособленный, удобный: Слѣдъ два дни ладіята ся фѣрли въ морето; нѣ радостъта му ся удвои, като видѣ, че бѣ твърдѣ искусена за плуваніе. Р. А. 127. Затечи ся къмъ крайморіето и съ твърдѣ съзрѣно търсение намѣри рыбавы кости и нѣкои остри камачета искусени за помыслъта му. Р. А. 67. Петко отсѣче съ брадвата отъ нѣкое сухо дърво два къртела, които трѣка единъ върху другъ толкозъ искусено и стѣгнато, щото ся запалиха. Р. А. 110.

Искѣнѣвамъ *гл. св.* выканючиваю: Той хайдидже минцове искѣнѣкалъ отъ Бесарабските Българи. Зк. 55. Като искѣнѣкалъ отъ едно село кило жито или чувалъ вѣлна, като испіятъ чѣйрека на просіята заедно съ чорбаджіята, кой имъ е помогналъ, чѣйректѣ оставятъ за новата черква, а половината хупъ въ джебътъ. Зк. 54.

Искѣпѣ *гл. св.* **Искѣпѣвамъ** *гл. дл.* выкупаю, купаю: Ай искѣпѣ си машко-но дете, И умеси си бѣла погача, Ке те носиме у